

Za bohnickým plotem je fajn

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 07 Březen 2006 04:00

(Zpráva o 6. ročníku iFOLK JAMU v Divadle za plotem)

Je dobré chodit na návštěvu k přátelům, zejména, jsou-li naladěni na stejnou vlnu. Proto jsem ani chvíli nezaváhal a 25. února 2006 před patnáctou hodinou dorazil do Divadla za plotem v Psychiatrické léčebně v Praze 8 - Bohnicích, kde se konal již šestý ročník hudební slavnosti zvané iFOLK JAM, pořádaný spřáteleným folkovým serverem iFOLK (dříve Internetfolk).

U vchodu nás vítal šéfredaktor iFOLKu a ředitel Rádia Folk Pavel Rada.

Sál divadla byl příjemně vytopen a místo vrzajících řad sedadel, pamatujících ještě profesory Vondráčka a Heverocha, diváky vítaly stolky a židle. Kromě toho, že to staříčkový sál zútulnilo, dalo se v klidu a bez nebezpečí polití oděvů konzumovat občerstvení z blízké restaurace, v níž se pivo podává až od devatenácti hodin.

Čekalo mě více než osm hodin muziky a deset interpretů. Ohlášený playlist (či spíše grouplist) byl naplněn až na ohlášenou vítězku dětské Porty Hanku Vosátkovou. Důvod, proč nevystoupila, jsem nedozvěděl, ale možná, že ve chvíli omluvy jsem zrovna neplnil povinnosti novináře.

My3.avi

foto: Tomáš Pohl ©

Celý večer moderoval Miloš Keller. V pozvánce bylo uvedeno, že to bude se šarmem jemu vlastním. Pozvánka nepřeháněla a já si, jako vždy, vychutnával výkon profesionála. Druhým profesionálem, mimo účinkujících, byl zvukař Pája Jindrák, muž, jehož jsem nikdy neslyšel se smát nahlas.

Tuto reportáž bych chtěl věnovat těm lidem, kteří si nenašli čas prožít za pár korun hezkou sobotu plnou vynikající muziky.

Tak, o co jste přišli ?

Jako první vystoupila kapela **Bob a Bobci** z Křižanova u Hrobu, což je u Teplic. Kapelu založil a část jména ji dal Josef Bob Zelenka. Bobci jsou ti ostatní. Tuhle kapelu jsem slyšel poprvé. Je to příjemná muzika, trojice zpívajících učitelek se snaží, celek je dobrý. Jen mi občas v textech vadily klopotné rýmy typu: ulekla - zasteskla. Jako klad hodnotím účast hry na ukulele (nelze nezpomenout pověstný dialog Felixe Holzmana), později vystřídaném nástrojem nazvaným "ukulelebensbendžo".

Druhou **Strašlivou podívanou** z Plzně jsem viděl poměrně nedávno, ale "Strašlivka" se nepřejí. Kapelník Petr Merxbauer naznačil blížící se jaro zkrácením svého indiánského účesu. Strašlivce to šlape, má charisma a hlavně krásné písničky.

Co jsem napsal o nepřejedení se u Strašlivky, platí stejně u **Stráníků s Mírou Ošancem**. Stráníci byli ohroženi, protože natáčejí desku

Písně, které jsme potkávali

, ale stíhají všechno. Míra Ošanec, podobně jako Jarda Urbánek, věnuje část hudebního vystoupení mluvenému slovu. Přestože jsem v rozmezí dvou měsíců Míru slyšel třikrát, smál jsem se vždy. Samozřejmě, že se po jevišti v celé kráse prošel jezevčík Bobík (ve společném jmění manželů Stráníkových). Stráníkům na pár písní vypomohl Renda Ježek Kříž, jeden ze zakladatelů Boba a Bobků.

Kapelu **Shivers** z Volyně jsem loni na Kocouří scéně prošvihl a nepsal jsem o ní, což mi bylo v diskusi vytknuto. Shivers, což je ve volném překladu něco jako "chvění či třas", se omlouvám. Velmi dobře hrají hudbu s keltskými kořeny. Zaujalo mě, že v kapele zpívají dvojčata, která jsou vnučkami legendárního strakonického dudáka Režného. Snad proto, a jistě nejen proto, zazněly

Za bohnickým plotem je fajn

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 07 Březen 2006 04:00

v některých skladbách dudy. Diváky velmi rozhýbalo sólo na bodhran Jirky Schwarze. Shivers umí.

Po pražské kapele **Bezefšeho** se mi vyloženě stýskalo, nějak dlouho jsem je neviděl. Montáž šestivoltových světlometů z vozu Trabant 601 předpověděla fanouškům kapely jednu skladbu. Bohužel přes ujištění Miloši Kellerovi se nedostalo na hraní na hustilky. Jinak jako vždy velká paráda včetně závěrečné *Skořápky* a Zdenálových tanečních kreací za basou.

Jediným zahraničním hostem byla košická **Bobova diéta**. Kapela den předtím křtila za účasti Martiny Trchové desku *Šem ha'm foráš*

Autorem většiny skladeb je kapelník Peter Molko Molitoris. Velmi pěkný je zpěv dvou děvčat Martiny Tiny Rinkové

Moderátor sobotního odpoledne a večera
Miloš Keller

foto: Tomáš Pohl ©

a Silvie Sokolové. V kapele ještě hraje Daniel Ňaňo Holodňák na basovou kytaru a Tomáš Tomi Beneš na bicí. Kapela se velmi líbila, novou desku jsem si koupil a při té příležitosti jsem se konečně od Petera dozvěděl, že slovo "ňaňo" označuje v některých částech Slovenska tatínka. Kromě toho jsem si pro sebe posteskl, jak málo slyšíme tak nádhernou řeč, jakou je slovenština.

Jedinou "nekapelu" ten večer tvořila dvojice **Barbora Koubová a Patrik Henel**. Tuto dvojici jsem slyšel poprvé a pouze dvacet minut. I za ten krátký čas mě dostali. Bára má čistý zpěv a vynikající výraz. Na šansoniéry a šansoniérky v tom pravém slova smyslu jsem vždy trpěl. Nějak ubývají, ale Barbora je doslova něžný meteor. Ve spojení s dokonalou Patrikovou kytarou zde vzniklo něco nezaměnitelného. Určitě si je půjdu co nejdřív poslechnout.

Za bohnickým plotem je fajn

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 07 Březen 2006 04:00

Rovněž pardubická **Pouta** jsem tak tři čtvrtě roku neslyšel. Studium odvedlo z kapely druhou zpěvačku Pavlu Bělikovou, ale náhrada staronovou (tedy starou určitě ne) Šárkou Fuchsovou kapele neuškodila, spíše naopak. Pokaždé se těším i na Jardu Buksíka Buksu, kterého lze spatřit s více kapelami. Mám dojem, že Pouta za tu dobu, co jsem je neslyšel, udělali zas nějaký ten krok dopředu. Rozhodně nebudu na další koncert čekat zase tak dlouho.

Abstinenční příznaky jako na Pouta u mě platí ve větší míře u pražské kapely **My3.avi**. Naposledy jsem je potkal U Kaštanu, a to je už nějaký čtvrtek a pátek. Byť kapela věnovala s malinkou dávkou láskyplné škodolibosti "tetě Džex" skladbu

Sebevrah

(legrace nesmí být pořád), jako vždy ji diváci nechtěli pustit z pódia. Kapela vyhrávající svou naprosto "nezelenou" podstatou Trampské i jiné Porty, je nádherně svá, aniž by se kochala vlastní výlučností. Takovou vlastnost každý nemá.

Završením, tedy nikoliv ve smyslu úderu na činely Michalem Němcem, večera bylo vystoupení pražské kapely **The Angeles**. Miloš Keller oznámil, že kapela existuje od roku 1991 a vystřídal se v ní 90 (sic!) muzikantů. Kam se tedy hrabe "fluktuace" v Bluesberry Petara Introviče! "Andělé" jsou staré rockové páky, celé v červeném. Z folkařů byli doplněni Markem Zavřelem (exKvokál - škoda, škoda) a v lednu Sašou Medkem (Lístek a Kvokál). The Angeles ale potřebují pořádně napumpované publikum, což bohužel při závěru koncertu nebylo při nejlepší vůli možné. Ale rád bych si je šel poslechnout ještě jednou s pořádnou atmosférou. Z dramaturgického hlediska asi nebyli The Angeles tím nejlepším závěrečným tahem, ale to se mi to povídá, když Folkomín je relativně daleko.

Když jsem v půl dvanácté v noci zcela svobodně procházel brankou psychiatrické léčebny směrem k domovu, bylo mi moc fajn ve fajn večeru.

Takže vy, pro které jsem to psal a kteří jste neviděli a neslyšeli, příště přijďte. Určitě nebudete litovat.